

قانون موافقتنامه استرداد مجرمان میان جمهوری اسلامی ایران و

ونزوئلا

ماده 4 - 4

ماده 4

ماده 4 امتناع از استرداد

1 درخواست استرداد در موارد زیر پذیرفته نخواهد شد:

الف) چنانچه شخص موضوع استرداد مشمول جریان رسیدگی‌های کیفری باشد یا در طرف درخواست شونده به دلیل همان جرمی که بر اساس آن استرداد درخواست گردیده است، طبق قوانین ملی آن محکوم یا تبرئه شده باشد.

ب) چنانچه حکم یا جریان رسیدگی‌های کیفری طبق قوانین هر یک از طرف‌ها به دلیل مرور زمان نتواند اجرا شود.

پ) چنانچه طرف درخواست‌شونده به دلایل متعارفی بر این باور باشد که درخواست استرداد به منظور تعقیب کیفری یا مجازات شخص، به دلیل نژاد، مذهب، ملیت، جنسیت یا عقیده سیاسی او صورت گرفته است یا موقعیت آن شخص ممکن است تحت تأثیر چنین دلایلی قرار گیرد.

ت) برای جرایمی که طرف درخواست‌شونده آنها را جرایم سیاسی یا مرتبط با آن تلقی نموده است. در اجرای این موافقتنامه، قتل یا سایر جرایم علیه حیات، تمامیت جسمانی یا آزادی رئیس حکومت، رئیس دولت یا اعضای خانواده آنها جرایم سیاسی تلقی نخواهد شد.

ث) چنانچه حقایقی که موجب استرداد می‌شود، با حکمی قابل مجازات باشند که بیش از حد مقرر در نظام حقوقی ملی طرف‌ها است.

ج) چنانچه جرمی که به موجب آن استرداد درخواست می‌شود، به طور کامل یا جزئی در قلمرو طرف درخواست شونده ارتکاب یافته باشد.

چ) چنانچه شخص مورد درخواست به موجب حکم قطعی و نهایی به همان جرمی که موجب درخواست می‌شود، تبرئه یا محکوم شده باشد. در صورت محکومیت، حکم باید به طور کامل اجرا شده باشد.

ح) چنانچه استرداد برای جرایم به موجب قوانین نظامی که طبق قوانین کیفری معمول، جرم نیست، درخواست شده باشد.

2 چنانچه درخواست استرداد صرفاً بر اساس تابعیت شخص مورد درخواست رد شود، طرف درخواست شونده بنا به درخواست طرف درخواست‌کننده، پرونده را برای تعیین تکلیف به مقام‌های قضایی خود ارسال خواهد نمود. طرف درخواست‌کننده کلیه مستندات، اطلاعات، اسناد و مدارک مربوط به جرم را به طریق مقتضی برای طرف درخواست شونده ارسال خواهد کرد.

3 در صورت عدم موافقت با درخواست استرداد، طرف درخواست‌کننده از رد درخواست استرداد و دلایل مربوط مطلع خواهد شد.